

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7291/2021
01.12.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужилаца–противтужених АА и малолетног ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Никола Јасика, адвокат из ..., против туженог-противтужиоца ВВ из ..., чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради вршења родитељског права, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу првом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 305/21 од 22.07.2021. године, у седници од 01.12.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против решења о трошковима парничног поступка садржаног у ставу првом изреке пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж2 305/21 од 22.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови, Судска јединица Инђија П2 138/19 од 25.03.2021. године ставом првим изреке одређено је да тужилца самостално врши родитељско право над малолетним тужиоцем и уређен је модел виђења малолетног тужиоца са туженим на начин наведен овим делом изреке. Тужени је делимично лишен родитељског права у погледу пријаве и промене пребивалишта за малолетног тужиоца. Ставом другим изреке тужени је обавезан да доприноси издржавању малолетног тужиоца износом од 13.000,00 динара месечно почев од 13.11.2018. године па убудуће. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка у износу од 221.375,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате. Ставом четвртим изреке одбијен је тужбени захтев тужилаца за допринос издржавању преко досуђеног износа. Ставом петим изреке одбијен је у целисти противтужбени захтев за самостално вршење родитељског права, одржавање личних односа са дететом и издржавање.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж2 305/21 од 22.07.2021. године делимично је усвојена жалба туженог и преиначена првостепена пресуда тако што је одбијен захтев тужилаца за издржавање малолетног тужиоца од подношења тужбе до 24.03.2021. године и одлучено је да свака странка сноси своје трошкове спора. У преосталом делу првостепена пресуда је потврђена. Ставом другим изреке одлучено је да се туженом не досуђују трошкови жалбеног поступка.

Против другостепене пресуде у делу става првог изреке којим је одлучено да свака странка сноси своје трошкове, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због погрешне примене члана 207. Породичног закона у вези члана 153. Закона о парничном поступку.

Тужени је доставио одговор на ревизију.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Према члану 28. ЗПП, ако је за утврђивање стварне надлежности, право на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев.

Будући да трошкови поступка нису чинили главни захтев у овој парници, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић